

sequent; den første Passus siger nemlig: „at den ene Deel af Øerne, Skolelærerne, skulle fremtidigt være frie for Skatten, hvorimod dens sidste Passus udtaler, at Communierne, den anden Deel af Skattebyerne, skulle vedblive at udrede den under en forandret Form, til Skolelærerne nemlig. Dette tror jeg ikke er rigtigt, jeg troer, vi skulle være consequente og sige: skal Skatten affattes, skulle Skattebyerne, enten det er Skolelærere eller Communer, stilles lige; skal den ene Deel være fri derfor, skal den anden ogsaa, og dermed Punktum. Det er netop paa Grund af, at den ene Klasse af Skattebyerne, nemlig Communerne, skulle blive ved at udrede Skatten, og det til Skolelærere, at man er kommen ind paa det meget vilbædende Gebeet om Forbedring i Skolelærernes Kaar. Jeg vil derfor stemme for, at den sidste Deel af § 2 gaaer ud, eller forandres saaledes, at Communerne, i Lighed med de Skolelærere, som udrede Skatten, blive frie derfor uden paa nogen som helst anden Maade at komme til at erlægge den.

Formanden: Hvis Jngen mere begjærer Ordet, ere saaledes Forhandlingerne om denne Sag, afsluttede. (Pause) Jeg skal da tillade mig at sætte under Afstemning, om Loven skal komme til anden Behandling.

Bed den derpaa stedfundne Afstemning blev dette vedtaget eenstemmig med 91 Stemmer.

Formanden: Vi gaae dernæst over til den anden Behandling af det Lovudkast, hvorved Indfødsretten meddeles forskjellige Personer.

Winther: Det er i Betragtning af de mange Lidelser, Danmark har havt ved den Maade, hvorpaa Indfødsretten tidligere er bleven meddeelt, idet man har optaget især en Mængde fremmede Adelige og blandt Andre ogsaa tydske Professorer ved Kieler Universitetet som danske Indfødte, at jeg ledes til at gjøre et Par Bemærkninger om de Grundsætninger, man har fulgt og synes at ville følge her med Hensyn til Bevillingen af Indfødsret og saa for Fremtiden. Her er i dette Lovforslag forskjellige Personer af forskjellige Nationer. Hvad dem angaaer, som ere af norsk eller svensk Herkomst, da mener jeg, at der ikke kan være noget til Hinder for at give dem Indfødsret. Jeg har selv

under Rigssamlingen Sammenkomst været med at stemme for et af en anden æret Rigsdagsmand stillet Forslag om ligesvem at give dem Indfødsret ved Grundloven, naar de kun toge fast Ophold her i Riget. Der er derimod ogsaa her foreslaaet til Meddelelse af Indfødsret 3 Tydskere. Disse Mænd som private Personer har jeg aldeles intet at indvende imod; men, der er kun fremkommet meget lidt til Oplysning om deres Betskaffenhed, og om hvorvidt der kunde være nogen særdeles Grund til at begunstige dem. Hvad Indfødsretten i Almindelighed angaaer, og hvad den Fremmedes Stilling her i Landet i Almindelighed angaaer, da er det den, at de Fremmede have Ret til uden Indfødsret at boe og ernære sig paa lovlig Maade her i Landet, at nyde fuld Beskyttelse af Staten, at deres i Riget fødte Børn, som forblive her, have fuld Indfødsret, og at de kunne blive Laugs-Ølbermand eller Forstandere i de Corporationer, hvortil de høre; hvad de derimod ikke kunne faae Ret til, uden Indfødsrets-Bevilling, det er, at blive Embedsmænd og at blive Vælgere eller Valgbare til Rigsdagen. Det er altsaa det, man vil indrømme disse Tydskere, Ret til at være Vælgere eller til at være Embedsmænd. En af dem kan der maa ske være Taler om at gjøre til Embedsmænd, ved de tvende Andre vil der vel ikke være Tale herom. Det forekommer mig derfor i dette Dieblik at være upassende at meddele Tydskere Indfødsret i Danmark, saalænge vi have Krig med Tydsland.

Der er i Jylland især en stor Mængde Tydskere, som ikke lade være at blande sig i de Bevægelser, som gik forud for Valgene. Giver man dem en begrundet Ret til at deltag i Valgene, saa kunne de maa ske faae en Indflydelse, som vi ikke kunne ønske os. Det er ikke alene med Hensyn til den Tid, Krigen varer, at dette kunde gælde, kun synes det mig upassende, at give nogen Tydsker Indfødsret i dette Dieblik; men det kan ogsaa faae en skadelig Indflydelse paa vore Forhold i Fremtiden, og jeg finder derfor, at det vil være høist nødvendigt, saasnart Freden er afsluttet, at vi faae en anden Lov om Indfødsretten givet.